

Эътикоф ўтирган имом ҳикояси

11:24 / 22.04.2025 2377

Бу инсонни Мисрда ҳамма танийди, у шунчалик бойки, сепган атирини ҳидига ошиқ бўлмай иложи йўқ. Ёнимиздан ўтса атир ҳиди бошқаларга ҳам ўрнашиб қоларли эди.

Эътикофда ўтирган вақтимиз, ўша инсон ёнимга келиб, сизга саволим бор, деди.

Мен ҳам бажонидил савол жавобга тайёрлигимни айтдим, анча суҳбатлашдик.

Кейин у инсонга ўзимни қизиқтирган бир икки саволларимни бердим:

Эътикофда неча кун бўласиз, яъни сизни ишингиз жуда кўп, ишларингиз боис кириб чиқиб турасизми?

Йўқ ўн кун ўтираман.

Ҳа, демак телефон орқали бошқарув қилсангиз бўлар экан-да, сабаби биз билишимиз-ча сизда катта бизнеслар ва уларни бошқариш бор.

У одам эса бир паст сукут қилгач, йиғлаб юборди.. Масжидга телефонсиз келганман...

Ноўрин савол берганимдан хижолат бўлиб, узр сўрадим, шунда қаршимдаги инсон ўз ўтмишидаги воқеани баён қилди.

Бундан бир неча йил олдин, 3-4 киши шерикчиликда, яъни улардан пул олиб бир иш бошлагандим, кутилмаганда ишимиз ўхшамай, инқирозга учради.

Кейин қўл телефонимга эрталаб соат 8:00 да маҳкамага бориб, 8000 миср фунтини тўлашим кераклигини, йўқса қамалишим ҳақида хабарнома келди.

Шунчалик тушкунликка тушдимки, бир аҳволда уйга кирдим. Аёлим мени кўриб «нима бўлди» деди, мен индамай ётоғимга кириб ётдим.

Аёлим солиҳа, у менга ортиқча савол бермади, ҳар гал тушкунликка тушсам биламанки, аёлим ўша заҳоти таҳорат олиб, икки ракат намоз ўқиб узоқ-узоқ дуо қилади.

Шу ётишда шифтни бир нуқтасига термилдим, бир пайт турай десам орқам гўё ерга ёпишиб қолгандек оғирлашиб кетибман.

Турсам фажрга ярим соат қолибди. Эс ҳушимни йиғдим-да, таҳорат олиб икки ракат намозга киришдим. Саждада шунчалик қаттиқ Аллоҳга ёлвориб йиғладимки, нафасим чиқмай қолиш даражасида эдим.

Бир пайт назаримда худди Аллоҳ ўз қўли билан елкамга туртиб «Бўлди Муҳаммад», деган ишорани сездим. Тўхтаб қолдим, қалбим қандайдир осуда ва тинч бўлиб қолди.

Бомдодни ўқиб дуоларни қилиб кирдим-да, ўрнимга ёнбошладим.

Кўзимни очсам пешинга азон чақиряпти...

Бошим қаттиқ оғриган, маҳкамага эса вақт ўтиб кетган.

Имом айтади: «Ўрнида мен бўлсам нима қилардим. Турибла маҳкамага чопармидим, ҳолатни тушунтириб, узр хол айтармидим...»

Пешин азонини эшитиб, масжидга ошиқдим. Жамоа билан намозни адо қилгач, дуолар қилдим, ҳаммадан кейин чиқиб оёқ кийимимни кияётсам, четроқда бир киши менга қараб турганини пайқадим. Атрофга қарасам ҳамма кетиб бўлган.

Менга қараб турибсизми? деб савол бердим.

Ҳа, сизни кутиб турган эдим. Ёнимга келди, салом-алиқдан кейин:

«Мени танимасангиз ҳам керак, фалон йили сиз ва яна бошқалар билан ўртада тижорат бошлагандик, кейин касод бўлдик, пулни қанчадир қисмини мен тўлашим керак бўлган. Ҳолатимни билгач, сиз орадан чиқаверинг, ўзим ўрнингизга тўлайман, дегансиз. Кейин мени ҳам ишларим яхши бўлиб кетди ва ҳозир ўша ҳақни 10.000 фунт олиб келдим».

Ҳайратдан қотиб қолдим!

Имомга айтилган бу воқеадан таъсирланмай иложи йўқ.

Агар сиз ва бизнинг бошимизга шундай синов келса нима қилардик.

Авалло телефон орқали таниш билишдан нажот ахтариб, маҳкамага тиши ўтувчиларни қидирармидик.

Ёки нажотни икки ракат намоз билан бошлаб, азон чақириғига лаббай дермидик?

Бир ҳақиқат бор!

Тижоратни Аллоҳ билан қилган инсон бой бўлмасликни иложи йўқ! Чунки у энг оғир вазиятда ҳам Ўзига юзланади. Ўзи учун атаган ҳақларни адо қилади...

Сизнинг тижоратингиз ким билан...?

Интернет манбалари асосида тайёрланди.

Ушбу мақола Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитасининг 2025 йил 4 мартдаги 03-07/1462-сонли рухсати асосида тақдим қилинди.